

Samenvatting Grieks De Griekse Mythologie

Samenvatting door een scholier

5557 woorden

14 jaar geleden

★ 5,2

205 keer beoordeeld

Vak

Grieks

Reeks 1: De onderwereld, een wereld apart * = verder uitgelegd

1) 1. Hades, Tartaros

was de Griekse god van het dodenrijk. Hij is een zoon van Kronos en Thea. Samen met Persephone*, die hij uit de bovenwereld schaakte, heerst hij over het droefgeestige rijk van de schimmen van de overledenen, zowel goeden als slechten. Vooral onder invloed van de Eleusinische mysteriën, waarin Hades werd vereerd, kreeg de god een vriendelijker karakter. Hades wordt niet alleen beschouwd als god van het dodenrijk, maar ook nog als god van de rijkdom. Onder de aarde beschikt hij over de rijkdommen van de edele metalen die in de mijnen worden gevonden. Als god van de rijkdom (Gr. ploutos = rijkdom) wordt hij Ploutoon* genoemd. De Romeinen identificeren hem met Pluto of met Dis (v. Lat. dives = rijk). Met Hades wordt behalve de god ook zijn dodenrijk aangeduid, waar de schim van de dode die begraven of verbrand werd een onderkomen vindt. Wie niet werd begraven, krijgt geen toegang tot Hades en blijft rusteloos dwalen over de aarde. Het diepste en ellendigste oord van de Hades is de Tartaros*, waar Zeus Cyclopen* en Hekatoncheiren* in heeft opgesloten. Hades had een helm waarmee hij onzichtbaar kon worden. De Onderwereld, of Tartarus*, lag in het verre Westen, aan de rand van de wereld. Hades is een verschrikkelijk god maar zeker geen kwaadaardige. Hij verliet nauwelijks de Onderwereld en mocht nooit op Olympus komen.

Moeilijke woorden:

Cyclopen: één ogige reuzen

Hekatoncheiren:

Eleusinische mysteriën: Eleusinische mysteriën, godsdienstige plechtigheden die jaarlijks werden gehouden ter ere van de Griekse godinnen Demeter en Persephone (Korè) in de cultusplaats Eleusis, in Attika, aan de Saronische Golf.

2. Styx, Charon, Cerberus

De Styx is een rivier die de wereld van het leven van de wereld en van de doden scheidt. Styx, de rivier van haat. Charon is in de Griekse mythologie de veerman van de dood. De zielen van de doden worden door Hermes* naar hem gestuurd. Charon vervoert de zielen over de rivier Acheron; ze moeten hem daarvoor betalen. In de Griekse mythologie is Cerberus de driekoppige waakhond die de ingang van de onderwereld bewaakt. Hij is het kind van de monsters. Namelijk een half slang half vrouw en een reus.

4. Hermes:

Hermes was de Griekse god van reizigers en wegen, kooplieden en handel, kortom van alles waarbij behendigheid en list te pas komen. Hij begeleidt de schimmen van de overledenen naar de onderwereld (vandaar zijn titel 'psychopompos' = begeleider van de schimmen)

5. Wraakgodinnen

De Erinyen ontstonden uit het bloed van Oeranos, toen deze ontmand werd door zijn zoon Kronos en het bloed op het lichaam van Gaia viel, moeder aarde. De Erinyen waren drie vrouwen, Alecto, Tisiphone en Megaira. Deze namen duiden respectievelijk op onverzoenlijkheid, wraak en toorn. De Erinyen waren ouder dan de Olympische goden, en waren dan ook niet ondergeschikt aan de oppergod Zeus. In andere versies is het aantal Erinyen echter onbepaald. De ergste dingen die een Griek in de oudheid kon doen was een lid van zijn familie doden. Volgens de mythologie werd zo een misdadiger door de wraakgodinnen achtervolgd. De wraakgodinnen gebruikten daarbij slangen, fakkels en zwepen. De Erinyen verschenen in de dromen van de achtervolgde en men kon zich nergens voor hen verschuilen. Telkens werd de schuldige aan zijn schuld herinnerd. Ook na de dood van de schuldige kreeg deze geen rust. Volgens de Romeinse mythologie brachten de Furiae de dader uiteindelijk tot waanzin.

Als de Erinyen tijd over hadden of er gewoon zin in hadden, gingen zij misdadigers in de onderwereld folteren.

Alleen als een persoon van zijn schuld werd gereinigd stopten de Erinyen met hun wraak. De Erinyen veranderden dan in Eumeniden (welgezinden). Een misdadiger kon zich van de Erinyen bevrijden door veel berouw te tonen en zich te reinigen van zijn schuld, door goede daden te verrichten.

6. De schikgodinnen

De Grieken (en dus ook de Romeinen) kenden het recht op leven en dood niet aan elke god toe. Het lot van de mens en zijn levensloop werd geregeld door de zogenaamde Moirae of Schikgodinnen (Latijn: Faten of Parcen). Dit waren drie oude vrijsters die de "levensdraden" van de aardbewoners sponnen en hiermee zijn of haar levensloop bepaalden. Als de draad doorgeknipt werd, stierf de persoon in kwestie. Deze schikgodinnen zijn Clotho (= "de spinster", die de levensdraad spinde), Lachesis (= "de verdeelster", die de draad afmat en aldus besliste hoelang iemand nog te leven had) en Atropos (= "de onafwendbare", die iemands draad afknipte als zijn tijd gekomen was). Slechts éénmaal heeft een god de wil van de Moirae kunnen ontlopen. Apollo misleidde de drie zussen en voorkwam zo dat zijn beste vriend, Admetus, kon blijven leven. Doch diende hij hiervoor een zware prijs te betalen, iemand anders moest namelijk geofferd worden en enkel zijn eigen vrouw, Alcestis, was hiertoe bereid.

Kronos:

Hij is de jongste van de Titanen en vader van de olympische goden Zeus, Poseidon, Hades, Hera, Hestia en Demeter. Ouranos (zijn vader) was jaloers op al zijn zonen, wierp ze naar de aarde

Gaia (zijn moeder) wilde hierom wraak nemen en spoorde Kronos aan zijn vader te castreren. Dit gebeurde. Daarna werd Kronos heerser. Hij huwde zijn zuster Rheia, maar hij wilde dat geen enkele van de uit dit huwelijk geboren kinderen in leven bleef, want zijn ouders hadden hem voorspeld dat een van die kinderen hem zijn heerschappij zou ontnemen. Zodra de kinderen geboren werden verslond hij ze met huid en haar. Hij at achtereenvolgens Hestia, Demeter, Hera, Hades en Poseidon op. Toen Rheia in verwachting was van Zeus, week zij uit naar Kreta en baarde daar in het geheim. Om Kronos te misleiden gaf ze hem een in luiers gewikkelde steen, die door Kronos werd verzwolgen. Zo werd Zeus gespaard. Zodra Zeus opgegroeid was, dwong hij Kronos alle door hem verzwolgen kinderen weer uit te spugen. Met de hulp van zijn broers, zussen en andere medestanders onder de goden overweldigde en onttroonde Zeus Kronos en

werd de koning van goden en mensen. Kronos en zijn medestanders werden opgesloten in de diepst van de Tartarus, omgeven door een driedubbele nacht, en streng bewaakt door de Kyklopen en Hekatoncheiren. Ze kregen later vergiffenis.

Beeld van de onderwereld:

Alvorens de eigenlijke Hades te bereiken, worden de schimmen door de veerman Charon over de rivier de Styx gevaren. Als veergeld geeft men een munt mee, de obool, die in de mond van de overledene wordt gelegd. Naast de Styx stroomt door de Hades nog een aantal andere rivieren, o.a. de Acheron en de Kokytos. De uitgang van de Hades wordt bewaakt door de afschuwwekkende, veelkoppige hellehond Cerberus.

2) – Ixion: Wanneer Ixion zover gaat dat hij Zeus' gemalin Hera tracht te verleiden, wordt hij in de Tartaros of onderwereld geworpen, en vastgebonden op een wiel waarop hij voor eeuwig moet ronddraaien.

- Danaïden: 50 dochters van Danaos vermoorden hun mannen met een lange, scherpe haarnaald. Ze werden vrijgesproken maar als ze sterven wacht hen een vreselijk lot: de rechters van de Onderwereld veroordelen hen tot water scheppen in een bodemloze put, tot in de eeuwigheid.

- Tantalos: Eén van de vele zonen van Zeus, die sterfelijk was, speelde info van de Goden door aan de mensen op aarde en hij stal ook Godenvoedsel en een gouden hond. Hij wou de Goden testen en bereidde als avondmaal zijn zoon Pelops. Ze merkten het en als straf hingen ze hem boven een rivier en tussen fruitbomen. Telkens als hij wilde eten of drinken, zakte het water en waaiden de takken met fruit weg. Zo lijdde hij vreselijke honger en dorst!

- Sisyfus: Stichter van Korinthe. Hij misleidde de Dood en niemand kon nog sterven. Hades stak er een stokje voor en bevrijdde de Dood en strafte Sisyfus. Deze moest een zwaar rotsblok tegen een berg opduwen en telkens als de rots boven was, viel hij terug naar beneden en begon het werk opnieuw.

3) - Demeter en Persephone

Demeter (godin van landbouw en graan) hield geweldig veel van haar dochter en waakte over haar als een moederkloek. Maar toch werd Persephone ontvoerd, juist toen ze bloemen plukte in het veld. Hades, de god van de onderwereld en de dood, kwam met paard en wagen op uit een kloof in de schoot van de aarde en trok haar op zijn wagen. Tevergeefs riep Persephone om hulp, maar het mocht niet baten: ze verdween met hem in de duisternis.

Demeter stortte zich in een diep verdriet. Ze zwierf wanhopig en tevergeefs de aarde rond om haar dochter te vinden, tot de oude Helios, de zonnegod die alles had gezien, medelijden kreeg en haar vertelde waar ze was: in de onderwereld bij Hades, die haar tot vrouw had genomen. Demeter was volkomen machteloos en in haar treurnis over het verlies bracht ze een dorre winter op aarde en veel mensen leden hongersnood.

Toen het al te erg werd gebod Zeus zijn broer Hades om Persephone aan haar moeder terug te geven. Hades stemde toe, maar liet zijn gemalin eerst een granaatappel eten. Wanneer men wat eet in de onderwereld zal men daar voor altijd willen blijven. Hierdoor moest Persephone steeds weer naar hem, naar de liefde terugkeren. En zo gebeurde het dat zij elk jaar in de lente en een deel van de zomer, het groei- en bloeiseizoen, bij haar moeder was en daarna weer terugging naar de onderwereld, naar Hades. Met Persephone kwam dus elk jaar de lente op aarde.

4) *Orpheus en Eurydice*

Orpheus was een knappe zanger, hij had de zangkunst van z'n moeder geërfd (Calliope, Muze van de dichtkunst).

Apollo schonk hem een snareninstrument en iedereen werd in vervoering gebracht door zijn klankenspel. Ook Eurydice, de schoonste van de Najaden, die hij later tot zijn gemalin nam. Het geluk was echter van korte duur, ze werd gebeten door een adder en dat leidde tot haar dood. Orpheus kon het niet verwerken en wou haar terugwinnen. Hij reisde naar de Onderwereld, waar hij een smeekbede zong voor Hades en de rest van de Onderwereld. Hades was hierdoor geraakt en riep Eurydice tot hem. Ze mocht terug meegaan naar de bewoonde wereld, zolang Orpheus onderweg niet omkeek. Hij dacht echter dat ze niet meer volgde en keek om, waardoor ze verdween in de duisternis en hij haar niet meer kon meenemen. Op een dag ging Orpheus op een heuvel zitten met zijn lier in de hand en hij begon te spelen. De vrouwen van Thracië, die een wijnfeest aan het vieren waren, zagen hem en waren kwaad op hem, omdat hij na de dood van Eurydice geen enkele vrouw meer wou. Ze begonnen alles wat ze konden vinden naar hem te gooien, maar het raakte hem niet, want zijn gezang overtrof het geschreeuw en de dieren beschermden hem. Toch raakte een steen hem en hij stierf. Zijn ledematen werden meegenomen door de nimfen en zijn hoofd en lier door de rivier Hebros. De lier begon te spelen en werd samen met het hoofd naar het strand van Lesbos gevoerd. Daar vond het hoofd een rustplaats. Zijn ziel zweefde omlaag naar het schemerrijk en hij mocht zijn geliefde Eurydice weerzien. En wanneer Orpheus eens vooruitliep op het enge pad mocht hij ongestraft naar zijn geliefde omzien.

Reeks2: de Goden en de mensen, een paar mooie Mythologische verhalen.

5. Arachne en Athena

Athena (Godin van de Wijsheid) was de eerste die de mensen leerde rekenen. Aan sommige vrouwen op aarde leerde Pallas Athena de weefkunst die dan door hen weer aan andere moest worden doorgegeven. Eén van haar leerlingen was Arachne, de dochter van een wolverter in Miletos. Arachne maakte zulk prachtig weefwerk dat ze er om beroemd was. Maar door al die bewondering steeg het Arachne naar haar hoofd (ging ze opscheppen) en ze ontkende dat ze dan maar ook iets van Athene had geleerd. Dat vond Athene natuurlijk niet fijn.

Daarom vermomde Athene zich als een oude vrouw en ging naar Arachne die weer aan het opscheppen was in het bijzijn van andere vrouwen en nimfen. Arachne beweerde veel beter te kunnen weven dan Athene waarop de oude vrouw haar vertelde dat niemand beter kon weven dan Athene. Woedend liet Arachne de oude vrouw weten dat Athene haar uitdaging dan maar eens moest aannemen. Hierop veranderde het oude vrouwtje in Athene en zei: "Hier ben ik!" Arachne zei: "Laten we dan maar meteen beginnen!" En zo kwam het aan op een weefwedstrijd tussen hen.

Arachne aan het weven.

Toen Athene het weefstuk van Arachne zag, moest ze toegeven dat het mooier was dan de hare en werd daardoor zo jaloeus dat ze Arachnes weefstuk, waar ze heel erg haar best op had gedaan, kapotmaakte. Arachne was hierdoor zo verdrietig dat zij zichzelf ophing met een wollen koord. Athene kreeg hierna toch weer spijt en medelijden met Arachne en veranderde haar in een spin, gedoemd om eeuwig draden te spinnen en webben te weven.

6. Orakel van Delphi

het centrum van de Oudgrieks cultusplaats Delphi bevond zich een zeer belangrijke tempel, gewijd aan de god Apollo. Van ver begaven zich jaarlijks duizenden mensen, vaak pelgrims, op weg daarheen, om het orakel te raadplegen en Apollo goede raad te vragen bij het nemen van belangrijke en moeilijke beslissingen. Als god van het Licht werd Apollo immers verondersteld overal door te dringen, en te zien wat

aan het oog van de mensen ontgaat.

Apollo had eens ruzie met de god Eros. Eros is de god van de liefde, die met pijlen mensen verliefd liet worden. Als wraak, omdat Apollo hem uitgescholden had, liet Eros Apollo verliefd worden op de nimf Daphne. Daphne was, helaas voor Apollo, maagd en ze wilde dat blijven. Apollo achtervolgde Daphne erg lang, maar toen hij haar te pakken had smeekte Daphne de goden om verlost te worden van de verliefde god. De goden veranderden Daphne in een laurierboom. Apollo was erg verdrietig en vlocht van een aantal takken een krans. Daarna droeg Apollo altijd zijn krans, en was laurier een van zijn symbolen.

7. Zoek het verband tussen Eros, Aphrodite en Adonis op

Eros heeft er voor gezorgd dat zijn moeder Aphrodite verliefd werd op de sterveling Adonis. Met zijn verliefdheidspijlen schoot hij dikwijls maar raak op stervelingen en goden.

8. Er is ook een mooie verhaal over de Minotaurus theseus en Ariadne.

Het verhaal

Het orakel voorspelde aan Aegeus, de vader van Theseus, dat hij door zijn erfgenaam zou gedood worden. Eigenwijs als de koning was, begon hij toch een geheime relatie met een vrouw buiten Athene. Met deze vrouw kreeg Aegeus een kind, Theseus genaamd. Toen Theseus oud en sterk genoeg was beval zijn moeder hem een rotsblok weg te rollen, waaronder zijn vader zijn zwaard en sandalen had achtergelaten en Theseus vertrok naar Athene, zijn vader tegemoet. Toen hij in Athene aankwam, werden er juist zeven jongens en meisjes naar Kreta gestuurd voor de Minotaurus, dat was de prijs die de Atheners om de negen jaar moesten betalen aan Koning Minos. De Atheners moesten dit doen omdat Minos' zoon in de buurt van Athene werd gedood. Dapper als Theseus was ging hij mee. Hij kreeg van zijn vader de opdracht dat wanneer ze levend terugkeerden van Kreta, de zwarte zeilen te vervangen door de witte zeilen die hij had meegekregen. Toen Theseus van de boot afdaalde verbaasde Koning Minos zich enorm, omdat hij wist wat Theseus allemaal al had gedaan tijdens zijn zwerftochten. Na een gesprek met Koning Minos had Theseus een enorme indruk gemaakt op zowel, de koning zelf, als op de koningsdochter Ariadne. Deze werd op slag verliefd op Theseus en wou hem kosten wat kost helpen om uit het labrynt te bevrijden. Wanneer de Atheense jongens en meisjes in het labrynt werden gelaten, volgde Ariadne hen naar de ingang. Ze sprak Theseus aan en gaf hem een bol wol en een wonderzwaard. Theseus vroeg zich natuurlijk af wat hij daar mee moest doen, maar Ariadne legde alles uit. Het touw moest hij aan de klink van de poort vastbinden, zo kon hij later de weg terug vinden, en met het wonderzwaard moest hij de Minotaurus doden. Wanneer Theseus op de Minotaurus in het midden van het labrynt stootte, gingen ze een hevig gevecht aan: de Minotaurus met een dubbele strijdbijl en Theseus met het wonderzwaard. Toch kon hij ervoor zorgen dat de Minotaurus zijn laatste adem uitblies. Nadat hij de Minotaurus had gedood volgde hij samen met de andere jongens en meisjes het touw dat hij aan de deurklink had vastgebonden. Theseus ging samen met Ariadne naar Athene, maar onderweg laat hij haar achter op het eiland Naxos. Op dat eiland werd ze door haar bruidegom Dionysos ontvoerd naar de berg Drios. Wanneer Theseus verder voer naar Athene had hij vergeten de witte zeilen die zijn vader hem had gegeven op te hangen. Aegeus zag de zwarte zeilen en dacht dat Theseus het niet had overleefd op Kreta. Teleurgesteld wierp hij zich van de rotsen in de Egeïsche Zee.

9. Midas

Midas was in de Griekse mythologie een koning van Frygië. Omdat hij de sater Silenus gered had, verleende Dionysus hem de kracht om alles wat hij aanraakte in goud te veranderen. Toen echter ook zijn voedsel en kind in goud veranderden, besloot hij de macht die hij had weg te wassen in de rivier Pactolus.

Toen hij later Pan aanwees als een betere muzikant dan Apollo, werd hij gestraft met ezelsoren, die hij onder een Frygische muts verborg. Alleen zijn slaaf wist hiervan en om het tegen iemand te vertellen, groef deze een gat in de grond en fluisterde daar zijn geheim in. Toen het riet begon te groeien fluisterde dit het aan de grond toevertrouwde geheim, zodat het toch uitkwam.

10. Oedipus

Oedipus was de zoon van Laius, de koning van Thebe en koningin Jocaste. Toen Laius van een orakel hoorde dat hij zou worden gedood door zijn eigen zoon, beval hij dat de baby Oedipus te vondeling moest worden gelegd op de berg Cithaeron. Daar werd Oedipus gevonden door een herder die het naar zijn meester, koning Polybus van Korinthe, bracht. Deze koning voedde het kind op alsof het van hem was. Toen Oedipus volwassen was, bracht hij een bezoek aan Delphi, waar het orakel hem vertelde dat hij zijn vader zou doden en zijn moeder zou huwen. Omdat hij dacht dat Polybus zijn vader was, ging hij niet terug naar Korinthe, maar naar Thebe.

Onderweg ontmoette hij zijn vader Laius, die hij niet kende, en doodde deze tijdens een twist. Bij Thebe gekomen loste hij het raadsel van de wrede, Thebe terroriserende Sfinx op, waarop deze zich van een rots stortte. Als bevrijder van de stad Thebe werd hij beloond; hij werd koning van Thebe en kreeg de weduwe Jocaste als vrouw. Toen Oedipus ontdekte dat hij met zijn moeder was getrouwd, stak hij zijn beide ogen uit. Jocaste verhing zichzelf.

Psycholoog Freud

In de 19e eeuw gaf de psycholoog Sigmund Freud de naam oedipuscomplex aan de door seksualiteit bepaalde instinctieve erotische binding van het kind aan zijn ouders, waarbij met name de zoon zich aangetrokken voelt tot de moeder (en de vader als concurrent ziet).

De naam verwijst naar de Griekse legende over Oedipus, die door het noodlot zijn vader doodde en met zijn moeder trouwde.

Een vergelijkbaar verschijnsel bij meisjes wordt het electracomplex genoemd (naar de dochter van Agamemnon).

Reeks 3: Hercules

Vraag 11=> Hercules was een buitenechtelijk kind; Zeus was wel de vader, maar Hera de moeder niet. Hera heeft Hercules wel opgevoed maar wou zich toch wreken op het overspel van haar man (Zeus).

Vraag 12=> Als beloning voor deze belangrijke daden kreeg Herakles een stuk grond in Olympia. Hij beloofde daar een tempel te bouwen voor Zeus. Daar omheen zouden de eerste Olympische Spelen gehouden worden. Dus hij mocht blijven wonen op de Olympus als god.

Vraag 13 (zie tekening)=> Met zijn blote handen wurgde hij de leeuw van Nemea.

Vraag 14=> Het doden van de Hydra van Lerna, de veelkoppige waterslang die in een moeras bij Argos (op de Peloponnesos) leefde. Dit monster heeft zeven koppen, maar zodra er een wordt afgeslagen, groeien er twee nieuwe aan. Heracles overwint de slang samen met zijn neef Lolaos. Telkens als er een kop wordt afgeslagen, schroeien zij met brandende boomstammen de wonden dicht. Heracles dompelt zijn pijlen in het giftige bloed van de Hydra; pijlen door hem afgeschoten zullen van nu af aan ongeneeslijke wonden veroorzaken.

Vraag 15=> niet nodig

Vraag 16=> twee werken waren niet geldig. Bij één had hij hulp gekregen (Hydra van Lerna) en bij nog één had hij een beloning gekregen (Augeias stallen). Hij moest er dus nog twee doen.

Vraag 17=>Atlas was een Titaan. Hij moest voor eeuwig het hemelgewelf torsen omdat hij tegen Zeus had

gestreden. Hij ontmoet Hercules die om de gouden appels van de Hesperiden moet gaan. Hij stelt voor om te wisselen van taak: Hercules houdt het hemelgewelf vast terwijl Atlas de appels gaat zoeken.

Vraag 18=> De naam Augiasstal komt van Augias, koning van Elis, hij bezat 3000 runderen, wier mest sedert 30 jaar niet opgeruimd was. Hercules kreeg in opdracht van Eurystheus den veestal daarvan te reinigen, waartoe hij de rivieren de Alpheus en de Peneus eerst in elkander en vervolgens door de stal liet stroomen, zoodat alle mest in één dag werd weggespoeld.

Vraag 19=> De term amazone is afkomstig van de Griekse mythe over een krijgshaftig volk, dat alleen uit vrouwen bestond. Mannen werden alleen toegelaten om voor nageslacht te zorgen, zo werd het voortbestaan van de samenleving verzekerd. Van de pasgeboren baby's werden de meisjes goed verzorgd, maar de jongetjes gedood, of naar hun verwekkers teruggestuurd.

Tegenwoordig kan amazone betekenen: een vrouw te paard, of: een strijdbare vrouw. De 'Amazonezit' is een manier waarop in vroeger tijden langgerokte vrouwen te paard gingen: niet schrijlings maar dwars met beide benen aan één kant.

Vraag 20=> De twaalfde en laatste opdracht: Hij moest de bewaker van het dodenrijk Kerberos doden. Kerberos was de helhond, met afschuwelijke muilen, waaruit giftig speeksel droop.

Reeks 4: mythische namen

· Griekse mythologie= De letterlijke kennis van Griekse mythen en sagen. Ze vormen de basis van het geloven van de oude Grieken.

· Bacchus=

Griekse naam = Dionysos of Bakchos.

Hij was de god van de wijn, seksuele vrijheid en vruchtbaarheid en toneelspelers. Hij werd voorgesteld door een halfnaakte naakte jongen met een kroon of klimop.

· Feniks= Een fabeldier.

De mythe was dat de Grieken geloofden dat hij steeds uit zijn eigen as kon herboren worden, zo is hij het symbool van de herrijzenis. Hij was een grijsachtige reiger, een goddelijke vogel.

· Argus= Een reus met honderd ogen, verspreid over zijn ganse lichaam. Bij zijn dood veranderde hij in een pauw (op de staart van de pauw staan "ogen".)

Wist-je-datje: "iets met Argusogen bekijken" = iets waakzaam en met wantrouwen bekijken.

· Hydra=

Waterslang te Lerna.

Het leek op een reusachtige octopus, één van z'n 9 hoofden was onsterfelijk en zijn andere hoofden groeiden altijd terug. Zijn adem was dodelijk.

· Morpheus=Vormgevende.

God van de dromen die alle menselijke vormen kon aannemen en in je dromen verscheen als geliefde.(zijn vader was de god van slaap.)

Wist-je-datje: het medicijn morfine werd naar hem genoemd vanwege zijn hallucinogene werking.

· Narcissus=

Griekse naam= Narkissos.

Hij was beeldschon, maar werd veroordeeld voor zijn leven omdat hij de liefde van de godin van de wrekende gerechtigheid niet beantwoord had tot het eind van zijn leven naar zijn spiegelbeeld in een vijver te staren die hij nooit kon bereiken. Hij kwijnde weg of doodde zichzelf waardoor zijn bloed veranderde in een bloem die zijn naam draagt.

· Pegasus (fabeldier)

Pegasus, in de Griekse mythologie het gevleugelde paard dat door Poseidon werd verwekt bij Medusa. Het paard springt uit haar hoofd wanneer zij door Perseus wordt onthoofd.

Wanneer de Korinthische held Bellerophon met Pegasus wil opstijgen om de hemel te bestormen, werpt het ros hem af en wordt het een sterrenbeeld.

· Medusa

Medusa was sterfelijk, zij werd gedood door Perseus.

Medusa was eens een mooie vrouw. Een boze godin veranderde haar haren in slangen.

Haar angstaanjagende gelaat werd aangebracht op schilden van krijgers, stadsmuren en amuletten. Wie haar aanschouwde veranderde in steen.

Een medusahoofd hebben:

Medusa (Grieks: Medousa) was een van de Gorgonen, drie dochters van Phorcys en Ceto, genaamd Stheno, Eury'ale en Medusa. Deze laatste was de enige die sterfelijk was. Het waren gevleugelde monsters met slangenhaar en ijzeren klauwen: wie ze aanzag, versteende. Medusa was bemind door Poseidon, die Pegasus bij haar verwekte. Ze werd gedood door Perseus en haar afgehouden hoofd werd door Athene op de aegis geplaatst.

Een medusahoofd is een afgrijselijk, schrik aanjagend hoofd.

· Scylla (monster)

Scylla was in de Griekse mythologie een zeemonster. Ze is een van de monsters die Odysseus tegenkomt op zijn reis. Daarbij verorbert ze zes van zijn mannen. In de Odysee wordt ze beschreven als een bijzonder lelijk wezen met 'twaalf voeten, zes nekken met op allemaal een afzichtelijke kop met drie rij tanden'. Dit was echter niet altijd zo. Eens, zo wordt verteld, was Scylla een wonderschone waternimf die verliefd werd op een visser

· Charybdis:

Charybdis is een zeemonster in de Griekse mythologie. Ze is de zuster van Scylla. Samen met haar zuster huist ze in een spelonk, ieder aan een kant van een zeeëngte. Charybdis verzwelgt driemaal per dag het zeewater met de voorbijvarende schepen om alles daarna weer uit te spuwen.

'van Scylla in Charybdis raken', wat betekent dat je van de ene benarde situatie in de andere belandt.

(Het magisch bed van) Procrustes

Eén van de gevaarlijkste wegen van heel de wereld was die van Athene naar Troje. Bijna geen enkele reiziger overleefde die weg. Een van de redenen was:

Procrustes, vader van Sinis die je na een gezellig avondmaal naar z'n 'magische bed' bracht. Dat zag er zo uit: Aan het hoofdeinde van een bed zat een trommel met een kabel eromheen, aan het voeteinde was een vlijmscherp hakmes bevestigd. Als je te klein was, rekte Procrustes je gewoon uit. Als je te groot was, kapte hij je benen af.

Met op het procrustesbed liggen

bedoelt men een eenvormige, te rigide maatregel die geen rekening houdt met individualiteit, ofwel een pijnlijke positie waarin iemand met geweld wordt gebracht.

Een stentor (een stentorstem)

Stentor was een heraut der Grieken voor Troje, wiens stem, naar Homerus zegt, boven die van 50 man uitklonk.

Een stentor is een man met een stem als een klok; een stentorstem is een zeer luide stem.

Reeks 5: Homeros en zijn heldendichten

32. De Ilias en de Odyssee zijn de bekendste werken van de Griekse dichter Homeros.

Ze zijn gebaseerd op het verhaal van de Trojaanse oorlog.

33. Eris, zij was eigenlijk de aanleiding van de oorlog in Troje. Het begon allemaal op de bruiloft van Peleus en Thetis. Alle Goden werden daarop uitgenodigd behalve zij. Zij was de Godin van de twist en de rivaliteit. Daarom gooide ze een gouden appel tussen de drie godinnen Hera, Aphrodite en Athene met het opschrift: "Voor de mooiste".

Aphrodite, zij was degene die de appel van Paris kreeg, de prins die moest kiezen aan welke godin hij de appel zou geven. Aphrodite was de godin van de liefde en als beloning dat Paris voor haar had gekozen, kreeg hij de mooie Helena. Maar hij moest ze nog gaan halen. En omdat Menelaos (de man van Helena) daar niet mee gediend was dat zijn vrouw zomaar was meegegaan met Paris, wou hij een oorlog tegen Troje.

34. Achilles: Grootste held in de oorlog. Hij doodde onder ander Hector.

Paris: Broer van Hector. Hij was degene die Helena meenam naar Troje en zo de oorzaak was van de oorlog.

Hector: Broer van Paris. Troonopvolger van Troje, hij werd gedood door Achilles.

Odysseus: Hij bedacht de list om Troje te kunnen binnendringen en Troje te doen ondergaan (door houten paard).

Priamos: Koning van Troje. En hij is de vader van Paris en Hector.

Helena: Vrouw van Menelaos en die wordt meegenomen door Paris naar Troje.

Menelaos: Koning van Sparta en hij is de man van Helena.

Agamemnon: Koning van Mycene

35. Odysseus bedacht het plan om een paard te bouwen. Toen dat klaar was ging Odysseus in de buik zitten, dat hol was vergezeld van nog 8 strijders. De overige soldaten verbrandden alles en vertrokken. Niet ver weg. Ze gingen naar het eiland Tenedos, waar ze wachtten op het teken van Odysseus. Hoewel het paard door sommigen Trojanen met argwaan hebben gekoesterd namen ze het toch mee omdat een Trojaanse priester van Appollo gewurgd werd door twee slangen, gezonder door Athena, toen hij zijn mening zei. Toen het donker werd kroop Odysseus en de 8 strijders uit het paard en zetten de poorten open voor overige deel van het leger dat ondertussen was aangekomen aan de kust van Troje.

REEKS 6: Goden en hun symbolen.

- Athene is de godin van wijsheid en krijgsbeleid, ze beschermt de wetenschap, kunstvaardigheid en ambachten. Athenes boom is de olijfbom welke ze heeft geschapen. Haar vogel is de uil. Athene in het Romeins is Minerva. Andere symbolen van Athene zijn een helm en een speer. Ondanks dat ze een volledige wapenuitrusting droeg, was Athene helmaal niet oorlogszuchtig.
- Hermes is de God van Handel, Verkeer en Dieven. Hij is de boodschapper van Zeus en de goden en leidde de mensen die dood gingen naar de Onderwereld. Ook is hij de uitvinder van de lier en de fluit. Zijn naam in het Romeins is Mercurius.
- Poseidon is de Heerser van de Zee. Men zegt dat hij het paard heeft geschapen Zijn wapen is de drietand en men noemde hem vaak ook "Aardschokker". Poseidon's Romeinse naam is Neptunus.
- Hera is de Beschermelinge van het Huwelijk. Alle echtparen werden door haar beschermd. Velen vonden haar de mooiste godin van de Olympianen. Argos is haar favoriete stad en de beesten die haar heilig waren, waren de koe en de pauw. Hera's Romeinse naam is Juno.

- Hestia was bij de Grieken de godin van de huiselijke haard. Hestia's Romeinse naam is Vesta. Hestia is niet alleen zachtmoedig en de oprechtste maar was ook een heel vriendelijke godin. Ook heeft ze de kunst van het bouwen van huizen uitgevonden.
- Hephaistus is de God van het Vuur. De oude Grieken dachten dat wanneer er een vulkaan uitbarstte dat het door Hephaistus kwam omdat hij dan weer iets aan het smeden was. Zijn symbolen zijn de hamer en het aambeeld.
- Dionysus is de God van Wijn, Plezier en Dans. Zijn naam betekent eigenlijk "twee keer geboren" of "kind van de dubbele deur". Vele steden vierden in zijn naam hun uitbundige feesten, waarbij veel gedronken, gedanst en geveeën werd. De Romeinse naam van Dionysus is Bachhus.
- Apollo: was de Zonnegod of ook wel God van de Beschaving en Orde, God van Muziek, God van Poëzie, God van de Wetenschap, God van het Licht, God van de Waarheid en de Genezing.
- Eros: is de God van de liefde en schoonheidsverlangen. Hij werd vaak afgebeeld als een kleine jongen met gouden vleugeltjes op zijn rug met een pijl en boog in zijn handen. Hij had gouden pijlen met duivenveren. Als hij een zo'n pijl afschoot op een mens of god dan ging diegene niet dood, nee, die werd opslag verliefd. Of hij had pijlen van lood met uilenveren. Als hij deze pijlen afschoot op een mens of god dan werd diegene juist vervuld met haat, precies het tegenovergestelde dus. Zijn andere namen zijn Cupido of in het Romeins, Amor.
- Aphrodite: is de Godin van de Liefde en Schoonheid, en werd voorgesteld als een heel mooie jonge vrouw. De roos is haar bloem en haar boom de mirtenboom of maagdenpalm. Haar vogel(s) de zwaan, de mus en soms de duif. De Romeinse naam van Aphrodite is Venus.
- Zeus is de God van de Hemel, hoogste heerser over de mensen en de goden. Zeus is de machtigste van alle goden op Olympus. Andere namen voor Zeus waren Heerser van de Hemel, de Regengod en de Wolkenverzamelaar. De vogel van Zeus is de adelaar en zijn boom is de eik. De Romeinse naam voor Zeus is Jupiter.
- Demeter is de zuster van Zeus. Zij is net zoals Hestia één van de mindere goden. Maar toch waren zij en Hestia belangrijke goden voor de Oude Grieken. Demeter is de Godin van het Graan en Beschermvrouwe van de Landbouw. Haar naam betekent "Moeder Aarde". Demeter werd meestal afgebeeld met een stuk graan of korenhalm in haar hand. Demeter's naam in het Romeins is Ceres. Zoals alle andere kinderen van Cronus en Rhea werd zij ook opgegeten door haar vader Cronus totdat haar jongere broer Zeus haar weer bevrijdde.